

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.III.35.361/2015/4.szám

A Kúria a személyesen eljáró felperes nevefelperesnek a dr. ... jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága (alperes címe) alperes elleni adóügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2015. március 6. napján kelt 2.K.33.397/2014/7. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 8. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.K.33.397/2014/7. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000,- (ötvenezer) forint elsőfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 30.000,- (harmincezer) forint kereseti és 70.000,- (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes az elsőfokú adóhatóság felé 2014. március 12. napján benyújtott 14T101E jelű nyomtatványon bejelentette, hogy 2014. január hónapra a kisadózó vállalkozások tételes adója szerinti adó megfizetésére nem kötelezett, mert vállalkozói tevékenységét szünetelteti. Az elsőfokú hatóság határozatában a felperes szüneteltetésre vonatkozó bejelentését elutasította. Saját nyilvántartása adatait megvizsgálva megállapította, hogy az egyéni vállalkozás szüneteltetésére utaló adat a nyilvántartást vezető szervtől aképpen érkezett, hogy a felperes 2014. január 5-től

szünetelteti tevékenységét, ezért 2014. január hónap egészére nem fogadható el a bejelentés.

A felperes fellebbezésében előadta, hogy 2013. december 29-én kitöltötte a Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központ Hivatalának adatváltozási adatlapját. Szoftverfrissítési problémák miatt azonban ezt a rendszer nem, illetve csak késedelmesen fogadta el. 2013. december 30-án az illetékes okmányhivatalnál jelezte a problémát, és leadta vállalkozói igazolványát. 2013. december 29-e óta vállalkozói tevékenységet nem folytat, 2014. január 1-jétől teljes foglalkoztatású munkavállalóként munkaviszonyban áll. A felperes fellebbezéséhez csatolta többek között a 2013. december 29-én nyomtatott adatváltozási adatlapot.

Az elsőfokú hatóság megkeresésére Budapest Főváros Kormányhivatala X. Kerületi Hivatala Okmányirodai Osztálya úgy nyilatkozott, hogy a felperes 2013. december 31. napján beküldött kérelmét megnyitni nem tudták, mivel azt a felperes régi nyomtatványon küldte be. 2014. január 3-án hibaüzenetet küldtek a felperes számára, másnap már jó nyomtatványon érkezett be a szüneteltetésre vonatkozó kérelem. Erre tekintettel 2014. január 5. napjától szünetel a felperesi vállalkozás.

Az alperes a 2014. július 14. napján kelt 2928547429. iktatószámú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Az indokolásban hivatkozott a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény (a továbbiakban: Katv.) 8.§ (9) bekezdés d) pontjára, valamint az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló 2009. évi CXV. törvény (a továbbiakban: Evtv.) 18.§ (1) és (2) bekezdésére. Hangsúlyozta, az elsőfokú határozat azért jogszerű, mert az Evtv. 18.§-a alapján előírt, az egyéni vállalkozás szüneteltetésére utaló adat a nyilvántartást vezető szervtől oly tartalommal, miszerint a felperes 2014. január 5. napjától szünetelteti tevékenységét. Ezért a felperes január hónapra szóló szünetelés bejelentésének elfogadására nincs lehetőség.

A felperes keresettel támadta az alperes határozatát, kérve annak bírósági felülvizsgálatát. Ebben előadta, az adatváltozást 2013. decemberében szabályosan bejelentette, ebben a körben jóhiszeműen, kellő körültekintéssel járt el. Az adóhatóság emellett figyelmen kívül hagyta a benyújtott munkáltatói igazolást, melyre figyelemmel 2014. január 1-jétől nem tartozhatott a főállású kisadózók körébe. Ezt meghaladóan az adóhatóság az adatrögzítési hibát korrigálhatta volna megfelelő helyesbítéssel az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Info tv.) 14.§ b) pontjára és 17.§ (1) bekezdésére figyelemmel.

A közigazgatási és munkaügyi bíróság jogerős ítéletében az alperes

határozatát az elsőfokú határozatra kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte. Érvelése szerint a rendelkezésre álló adatok – különösen a felperes 2013. december 29-én nyomtatott adatlapjának adattartalma, valamint a nyilvántartást vezető szerv 2014. április 24-én kelt átirata – alapján a felperes az Evtv. 18.§ (2) bekezdésének körében megfelelő módon jelentette be 2013. decemberében a szüneteltetés tényét. A nyilvántartást vezető szerv nyilatkozata tartalmazza azt, hogy 2013. december 31-én az űrlap megérkezett, melyhez képest irreleváns, miszerint az elektronikus dokumentum megnyitható volt-e. A felperes érdekkörén kívül eső informatikai hibából a felperesre nézve hátrányos jogkövetkezmény nem származhat. A bíróság figyelembe vette, hogy az űrlap alkalmazásának kezdete 2013. január 1. napja volt, amely miatt a felperesnek feltételeznie sem kellett, miszerint az alakilag nem megfelelő. A fentiekre tekintettel az alperes tévesen alkalmazta a Katv. 8.§ (9) bekezdés d) pontját és az Evtv. 18.§ (2) bekezdését, így a bejelentés elutasításának határozatban megjelölt jogalapja jogszabálysértő volt. Az elsőfokú hatóság a bejelentés elfogadhatóságának egyéb anyagi jogi feltételeit nem vizsgálta, ezért született a rendelkező részben foglalt döntés. A megismételt eljárásban a bejelentésben írtakat annak figyelembevételével kell értékelni, hogy a felperes vállalkozásának szüneteltetését 2014. január 1-je előtt megfelelő módon jelentette be a nyilvántartást vezető szervnek.

A bíróság hangsúlyozta, a Katv. 2.§ 8. pontjának a munkáltató igazolással és a munkáltató által fizetett közterhekkel való egybevetése a bejelentés jogszerűségének olyan feltétele, melynek első alkalommal való vizsgálata nem a közigazgatási pernek, hanem a megismételt adóigazgatási eljárásnak lehet tárgya, ezért e felperesi előadás értékelése mellőzésre került.

A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, elsődlegesen annak hatályon kívül helyezése, és a kereset elutasítása, másodlagosan a hatályon kívül helyezés mellett az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása iránt. Álláspontja szerint a jogerős ítélet téves jogértelmezésen alapul, sérti a Katv. 8.§ (9) bekezdés d) pontját, és az Evtv. 18.§ (1), (2) bekezdését. Kiemelte, az egyéni vállalkozói tevékenység szüneteltetésének tényét nem az adóhatóság felé kell bejelenteni, ezt az adatot nem is az adóhatóság rögzíti, ezért az adóhatóság nem bírálhatja felül a bejelentés rögzítését, sem annak időpontja, sem jogszerűsége tekintetében. Az adóhatóság az okmányiroda adatrögzítése, mint hatósági döntés alapján határoz az adófizetés szüneteltetésének tárgyában, a két hatósági eljárás egymástól elkülönül. Mivel a felperes 2014. januárjában nem egész hónapban szüneteltette a tevékenységét, így erre a hónapra az adófizetés szüneteltetése nem engedélyezhető. A bíróság eljárása során nem állapíthatta volna meg, hogy a felperes megfelelő módon jelentette be a szüneteltetés tényét, ennek vizsgálata ugyanis az okmányiroda,

valamint általa hozott döntés jogszerűségét felülvizsgáló szervek feladat- és hatáskörébe tartozik. Az adóhatóság a nyilvántartásában szereplő adat, és az okmányiroda tájékoztatása alapján jogszerűen hozta meg döntését, míg a jogerős ítélet a fent megjelölt jogszabályhelyeket sérti.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alapos.

A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 275.§ (1) és (2) bekezdésére értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alaján dönt. A jogerős ítélet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálható felül.

A Kúria szerint az elsőfokú bíróság a helyesen feltárt tényállásból nem helytálló jogi következtetéseket vont le az alábbiakra figyelemmel.

A Katv. 8.§ (1) bekezdése kimondja, a kisadózó vállalkozás a főállású kisadózó után havi 50 ezer forint tételes adót fizet. A 8.§ (9) bekezdés d) pontja alapulvételével nem kell megfizetni a kisadózó után az (1) és (2) bekezdés szerinti adót azon hónapokra vonatkozóan, amelyek egészében a kisadózó egyéni vállalkozói tevékenységét szüneteltette, kivéve ha a kisadózóként folytatott tevékenységébe tartozó munkát végez.

A fenti jogszabályi helyre tekintettel a kisadózó nem köteles arra a hónapra adót fizetni, amelynek első napjától utolsó napjáig vállalkozói tevékenységét szüneteltette, és nem végzett kisadózóként tevékenységébe tartozó munkát.

Az Evtv. 18.§ (1) bekezdése többek között rögzíti, hogy az egyéni vállalkozó tevékenységét legalább 1 hónapig és legfeljebb 5 évig szüneteltetheti. A 18.§ (2) bekezdése szerint, amennyiben az egyéni vállalkozó egyéni vállalkozói tevékenységét szüneteltetni kívánja, köteles azt a változásbejelentési űrlapon a nyilvántartást vezető szervnél megfelelő módon bejelenteni, amely a szünetelés tényét és kezdő időpontját az egyéni vállalkozók nyilvántartásába bejegyzi. A szünetelés kezdő napja a bejelentést követő nap. A nyilvántartást vezető szerv a szünetelésről haladéktalanul, elektronikus úton értesíti az állami adóhatóságot.

A felperes a szüneteltetésre irányuló kérelmét a nyilvántartást vezető szervhez benyújtotta, ezzel önálló közigazgatási hatósági eljárást indított. Ennek eredményeként a nyilvántartást vezető

szerv a szünetelés kezdő időpontját 2014. január 5. napján határozta meg, miután a felperes kérelme megfelelő nyomtatványon az azt megelőző nap került elektronikus úton benyújtásra. A nyilvántartási hatósági eljárás során a felperes jogorvoslatot nem terjesztett elő.

A nyilvántartást vezető szerv a szünetelés kezdő időpontjáról értesítette az állami adóhatóságot, mely ezt az adatot a perbeli önálló hatósági eljárása során köteles volt felhasználni.

A felülvizsgálati bíróság álláspontja szerint - ellentétben a jogerős ítéletben írtakkal - az elsőfokú adóhatóság és az alperes eljárása során nem vizsgálhatta a nyilvántartást vezető szervnél indult külön hatósági eljárásban megállapított azon tényt, hogy a szünetelés kezdő időpontja 2014. január 5. napja. A Kúria osztja azt az alperesi érvelést, hogy állami adóhatóság nem jogosult felülbírálni más hatóság adatszolgáltatását, erre a külön-külön hatósági eljárásokra figyelemmel nincs hatásköre és lehetősége.

A felperes 2014. január 5-től szüneteltette egyéni vállalkozói tevékenységét, ezért a Katv. 8.§ (9) bekezdés d) pontjában írt egyik feltétel - mely az egész hónapra vonatkozó szünetelést írja elő - nem teljesült. Erre tekintettel az alperes jogszerűen utasította el a felperes 2014. január havi szüneteltetésre vonatkozó bejelentését.

Ebben a körben nincs jelentősége annak, hogy a felperes 2013. december 30-án leadta vállalkozói igazolványát, és azóta vállalkozói tevékenységet nem folytatott. Ugyanis a Katv. 8.§ (9) bekezdés d) pontja két konjunktív feltételt határoz meg, és mivel az első feltétel a fent írtak szerint nem teljesült, így nem szükséges a második feltétel vizsgálata. Önmagában az a tény, hogy a felperes 2014. január 1-jétől főállású munkaviszonyban állt, nem zárta ki a Katv. szerinti tételes adófizetési kötelezettségét.

A felperes hivatkozott az Info tv. 14.§ b) pontjának és 17.§ (1) bekezdésének adóhatóság általi megsértésére. Ezek a jogszabályhelyek személyes adatokra vonatkoznak. Az Info tv. 3.§ (2) pontja határozza meg a személyes adat fogalmát, mely az érintettel kapcsolatba hozható adat - különösen az érintett neve, azonosító jele, valamint egy vagy több fizikai, fiziológiai, mentális, gazdasági, kulturális vagy szociális azonosságára jellemző ismeret - valamint az adatból levonható, az érintettre vonatkozó következtetés.

Az, hogy a felperes melyik napon jelentette be egyéni vállalkozói tevékenysége szüneteltetését, nem minősül az Info tv. 3.§ (2) bekezdése szerinti személyes adatnak, ezért ezen jogszabály 14.§ b) pontja és 17.§ (1) bekezdése a perben nem alkalmazható.

Emellett a felülvizsgálati bíróság hangsúlyozza, amennyiben a szüneteltetésre vonatkozó bejelentés időpontja személyes adatnak

minősülne, úgy sem állna fenn sem kötelezettsége, sem lehetősége az alperesnek ezen adat helyesbítésére, a korábban már kifejtetteknek megfelelően.

A fentiekre figyelemmel a Kúria a Pp. 275.§ (4) bekezdését alkalmazva a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, és a felperes keresetét elutasította.

A pervesztes felperes köteles a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján az alperes elsőfokú és felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

A feljegyzett kereseti és felülvizsgálati eljárási illetéket szintén a felperesnek kell megfizetni az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 43.§ (3) bekezdése és 50.§ (1) bekezdése, valamint a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése szerint.

Budapest, 2015. december 14.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Kárpáti Zoltán s.k. bíró

*A kiadmány hitelül:
tisztviselő*